

РАБОТНИЧЕСКА ИСКРА

Орган на Работническата Комунистическа Партия в България.

RAB. ISKRA, Organ der Kommun. Arbeiter-Partei Bulgariens.

Organ of the Bulgarian Communist Workers' Party.

Organe du Parti Ouvrier Communiste de Bulgarie.

АБОНАМЕНТ: 10 броя — 10 лв., 20 броя — 20 лв., 40 броя — 40 лв., Един брой — 1 лв. Двоен брой — 2 лв.

Адрес: Ж. Дикиджиев, ул. 25 линия № 2 — Варна
Adresse: Sch. Dikidjess, 25 linia № 2 — Warna (Bulgarien)

Разликата между синдиката и Юниона е разлика между капитализм и комунизъм, между личните интереси и класовите интереси.

(Из статията на Юнионът — какво е той и какво не — печатана в бр. 2).

Печатница „Зора“ — Наемател: Печатарска Производит. Кооперация „Единство“ — Варна.

От революция към контрреволюция.

Тесняшката комунистическа партия има патент и „картбланш“ да направи революция не само в България, но и на целия Балкански полуостров.

В отчета си Българската делегация в Москва за IV конгрес на III интернационал Хр. Кабакчиев на 8 януари т. г. ето що разказва:

„В своя доклад Зиновиев се спремил на всички останали партии. За Българската Комунистическа Партия той каза само няколко думи. Имайки пред вид, че нашата партия се развива и засилва, че тя стои достойно на своите позиции, Зиновиев посочи наложителната необходимост, щото тя да заработи усилено за подготовката на революцията в целия Балкански полуостров (бурни ржкоплекскания), чрез засилването и развитието на Балканската Комунистическа Федерация, като един мощен фактор за победата на балканската революция. Ето задачата, която интернационалът посочи на Българската Комунистическа Партия.“

Задача ясна като бял ден. Тесняците имат мандат за подготовката на революцията в целия Балкански полуостров и заслужават „бурните ржкоплекскания“. Но въпроса, кой трябва да направи революцията остава открит. Види се по-тия съображения тесняшката партия дава мандат на дружбашкото правителство да се заеме с тази трудна задача.

Ето защо тесняшката комунистическа парламентарна група е депозирала в народното събрание интерпелация с която пита:

1) Каква е външната политика на правителството и с каква програма българската делегация замина за конференцията в Лозана?

2) Ще продължи ли правителството да следи империалистическата политика на съглашението... или ще трябва да ориентира външната политика на България към един съюз от съветски републики на балканските трудещи се народи, под могщото покровителство и защита на великата съветска република.“

И тук задачата поставена от тесняците на дружбашкото правителство е ясна, като бял ден: остава на дружбашкото правителство да се сговори с Пашич, Венизелос, Братияну и пр. „дело в шляпе“, както казват русите, и революцията на Балканския полуостров е готова.

Днес вече е много ясно, че тесняците от момента когато започнаха да говорят не за пролетарията, а за народа, съдържанието на тесняшката революция се измени. И тесняците комунисти днес не са за социално-пролетарската революция, за комунизъм, а за чисто буржуазно демократическа, без да се засага съществено съвременен обществен строй на частната собственост и капитала. Това се вижда от специалното изложение за „Риб. Вестник“ (26 януари т. г.) от Кр. Раковски за международното положение:

„Що се касае до неудобствата политически, национални и економически от съществуването на големо число малки държави, техното отстранение е мислимо чрез създаването на Балкано-Дунавската конфедерация. Съветския съюз прегърна в Лозана официално този лозунг на революционното работничество на Балканите: Ако буржуазията е безсилна да прокара този лозунг, като отстрани с това бъдещи-

те войни, нека тя отстъпи местото си на пролетарията. Трябва, обаче, да бъде ясно: не липсват правилни и трайни решения на международните въпроси, но буржуазните класи не са заинтересовани в техното прокарване.“

Берлин, 11 януари 1923 г.
Изявленията на Раковски разобличават целата скрита революционна демагогия на тесняшкия лжекомунизъм: „Ако буржуазията е безсилна да прокара този лозунг... нека тя отстъпи место на пролетарията“. А този лозунг е: „Балкано-дунавска конфедерация“. А то значи, че пролетарията трябва да се бори в името на буржуазно демократическите заблуждения.

Вжераждащата се руска буржуазия под егидата на дребнобуржуазния съветизъм, днес вече не се нуждае и от дребнобуржуазни съвети на работници и малоимотни, нейните империалистически интереси диктуват да се опре на буржуазно-капиталистически подпори не само вътре в Русия но и вън.

Ето защо и съветските големци днес вече не говорят за диктатура на пролетарията. Зиновиев говори просто за революция без да й влага вътрешно социално съдържание, а Раковски го допълва за „Балкано-дунавска конфедерация“.

После казаното и виденото до тук вече е понятно, защо тесняците заговориха за работническо селско правителство.

Защото:
„Комунистите са готови да вжрват и с ония работници, които още не са съзнали необходимостта от диктатурата на пролетарията. Следователно, комунистите са готови да подкрепят, при известни условия и при известни гаранции едно некомунистическо работническо правителство. Обаче, комунистите заявяват също така открито на работническото, че без революционна борба против буржуазията не може да бъде ни то постигнато, нито задържано едно работническо правителство.“
(Р. В. 24 януари брой 179).

Тяж! Значи и тесняците са готови да подкрепят едно работническо правителство (като влезат в него р збира се) макар и не комунистическо, т. е. буржуазно или дребно буржуазно, при известни гаранции, а именно: да имат право да демагогствуват в името на революцията, диктатурата на пролетарията и комунизма, с която демагогия да може да се държат по-дълго на власт такова правителство.

Разбира се, че тесняците после IV конгрес на III интернационал се заеха не с подготовката на социалната революция и диктатурата на пролетарията, а за тази на Зиновиев, и за лозунга на Раковски, които водят чрез демократическа революция т. е. работнически, и селскоработнически правителства, към „Балкано-дунавската конфедерация“. И българските тесняци в името на тези задачи са готови да влезат в официален блок с дружбашите. Ето решението по този въпрос на тесняшкия партиен съвет (взети на 22 януари 1923 година).

„За осъществяването на посочените искания Комунистическата Партия е готова да поеме властта и да образува едно работническо-селско правителство заедно с организирани в земеделск. дружби и вжрващите след тях без-

имотни и малоимотни селяни в момента, когато тия трудещи се маси се опжчат против политиката на земеделското правителство и скжсат съюза си с селската буржуазия. Комунистическата Партия ще работи с всички сили, за да ускори приближаването на този момент“.

Разбира се, че разговорите за момента на скжсване на дружбите с земеделското правителство, са най-много за това, докато земеделското правителство се съгласи да влезе в коалиция с тесняците, а всичко останало е голи фрази.

Дошли до тази степен на идейно обособяване, като чисто буржуазно демократическа партия, тесняцината зад демагогическата революционна фразиология вжрши чисто буржуазно-демократическа работа. Тя вече не апелира само към малоимотните. Тржгнала по пътя: „на дълбоко в масите“ и тя стана „народна“ т. е. национална. Съдете по следущия народно-демократически образец внесен в народното събрание: „Закон за народен съд.“

Чл. 1. За съдени виновниците за войните от 1915—1918 г., учредява се народен съд.

Чл. 2. Народния съд се състои от народни съдии: мъже и жени, избрани от българските граждани от двата пола, дето и да се намират в време на гласуването, по реда предвиден за избирание народни представители.

Народните съдии са толкова, колкото се избират и народните представители“.

Буржуазно-демократическия принцип тук вече приплънил чашата, той блика на вън, защото вече приравнява и жените гражданки с мъжете граждани.

При съвкупността на всичко: парламентарната куру-гюрлултия на тесняците и общинската им краставицарска и пиперджийска политика, можем да дадем една истинска цена на тесняшкото пълно израждане и обуржуазяване.

Тесняците, с снета комунистическа маска, не предствляват нищо друго освен олющени буржуазни радикал-демократи и като обикновени буржуа за тех великото начало на пролетарската революция и зората на комунизма бледнеят пред техната буржуазно демократическа фантазмагория: „Работническо-селски правителства“, „Балкано-дунавска конференция“ с блескави политически борби за учредителни народни събрания и демократически граждански права с емансипирани жени, покровителствува на труда при буржуазната експлоатация и пр. и пр.

Днес тесняците с целия свой лжекомунистически интернационал излезе на открит буржуазен път. Вместо пролетарска революция и диктатура, те вжрват към буржуазна контр-революция и реставрация.

Тесняците често ни се съждят, че ние не сме се борили против буржуазията, а само против тяхната партия с което сме помагали на буржуазията в нейната борба против тях.

Господа тесняците нека знаят, че нашата борба е насочена и против тях, защото те на дело доказаха, че сж най-неразборчивата буржуазия в средствата против пролетарията и неговите класови интереси. Тесняците прирелиха към себе си, за известно време, българският пролетарият в името на революцията, а днес му нагнаха нож в гърба в името на контр-революцията. като се борят само на промената на външните декорации на буржуазния строй.

РУР.

Окупацията на Рур вжрви крещендо. Француската буржуазия чрез француския империализъм реализира своите печалби и заробвания на 4 милионно германско работничество. II Интернационал подканва работниците към стачка, за да се спаси положението на широкия Еберт и индустриалеца Куно. III Интернационал подканва също, към стачка с скръстени ръце. А германската „комунистическа“ партия очаква на готово. Ето вече месец, как колата на работническата неволя, запрегната от орела, рака и шуката — не мжрда. Но самите работници са ентусиазирани от своя Революционен Комунистически Интернационал в Берлин, който обжща всички революционери марксиста, и дава истинска парола на работническото в Рур: На оржжие!

Нищо не е в състояние да спаси положението на работническото не само в Рур, не само в останалата Германия, ами в целия свят, в този момент, освен оржжието!

Капитализма надига главата. Той днес се вжзражда чрез големите крале на индустриалците Стинесовци и Тисеновци. Германската и француската буржуазия в нищо не си пречат, те се полжват. Техните капитални не се засягат. От репарациите страда само работническото, защото 83% от тия репарационни изплащания лежи само вжрху гърба на работниците. Тяж ли са солидарни работниците, както и капиталистите? Разбира се не! Вжрху това патологическо състояние се спираме ние, левите комунисти и заявяваме, че ние като членове на международно работническо семейство, не бива да стоим с скръстени ръце, когато нашите другари работници в Рур, страдат. Всички ние заемаме един фронт на цялото международно пространство, на което от едната страна се намира работническото, а на другата — буржуазията.

Ето защо, когато виждаме, че работническият фронт някъде се оплва, както това става днес в Рур, ние останалите не трябва да губим ни минутка време, а трябва да започнем с всички си средства на война, да атакуваме буржуазията и по този начин да не й позволяваме тя да се концентрира в Рур.

Днес другарите французи разяждани от опортюнизма на III интернационал — пасуват. Трябваше да отиде най-големия тесняк, карьерист и опуртюнист Васил Коларов, за да ги „мири“ както помири италианците в 1920 година — Кабакчиев, за да вжскржне, както това стана в Италия, а днес в Франция, фашизма и француския империализъм, които днес съюзени играят своето юдинско хоро в Рур.

Днешния комунистически конгрес на германските опортюнисти изказва своето безсилие и тук пак като мюрдия на гжрне Васил Коларов ги утешава с пееента: „работнико, не плачи, не тжжи, ами чакай времето ще те излечи“.

Верно е, казваме ние, левите комунисти, че времето ще изрине опортюнистите на бунишето, а работническото ще се отжрси от своите адвокати демагози и най-после то ще сложи своя работнически юмрук вжрху главата на буржуазията и капиталистите за да се освободи от тях за винаги.

Кой може от работническото да мисли иначе? Кой би повервал, че в една България, гдето тесняците лжекомунисти, които нямат пред работническото и историята ни ед-

